

جناب جلالتمآب ناظم الملک دام اجلاله

مراسله مودت آمیز مسرت انگیز جنابعالی حصول اطمینان خاطرهاست.
از ملاحظه اش هزار درجه ملال، قلب به نشاط می شود خاصه در این اوقات که
بر حسب مصالحی چند اعلیحضرت اقدس و لینعمت معظم مفخم امر بار دوزدن
در بروجرد فرموده اند. واضح است که در چنین نقطه از نقاط مملکت که جز
مقاله جمعی الوار بی تربیت گفتگوئی نیست حصول و وصول این مراسله که از
فیلسوف دانائی سراپا مشحون بحکمت و اطلاعات مدنیت است چه نوع اثر و ثمر
دارد خاصه که از زمان سال مجاعه که در طهران جنابعالی را ملاقات نموده
و اصفای سخن های حکیمانه نموده بودم کتاباً و خطباً بهیچ وجه گفتگوئی
واستماعی نشده بود. ای بی نصیب گوش ای بینوا لمب. اکنون این مراسله خاصیت
اکثیری و اثر کیمیائی بخشیده و هزار درجه مایه امتنان شد. البته بسمع
شریف رسیده است که بعد از مراجعت از سفر شیراز و توقف یکسال اصفهان
که شرف اندوز حضور اقدس اعلی گردیدم بین الاقران امتیاز مداده و در جر که
وزرای دربار قرین افتخارم فرمودند. از آن زمان الی کنون که قریب ده سال
است قانونیچه های مرسولی جنابعالی در عوالم مدنیت و آبادی مملکت که
میر سید اعم از اینکه در طهران یام محل مأموریت بودم ملاحظه نمینمودم که

چگونه آداب آبادی ملک را تشریح نموده داد فصاحت دادهاید و در جواب هر یک نتیجه های بیغرضانه و تصدیق های محرمانه را اگر در طهران بود لفظاً واگر هرجای دیگر بود بتوسط نوشه جات معروض میداشتم. همین قدر مزاحمت میدهم که حکیم دانائی که مثل جنابعالی هم خود را صرف خدمت ملت و وطن خود مینماید و خود را فدای ترقی ملت و دولت مینماید بر او لازم است که از تحمل شاق سرنخورده و در اجرای خیال خود لازمه اهتمام و سعی کند و هر چه مطالب عاقلانه و دلایل حکیمانه او باهمان و تغافل بگذرد مأیوس نشود و همواره در اجرای خیال خود که مایه ترقی یک مملکتی است جدو جهد را از دست ندهد. امروز وضع دولت ایران غیر از سابق است. اغلب در خیال مدنیت افتاده همت گماشته اند خیالات واهی سابقه از میان رفته و باندک محرک بهیجان می آیند. موقع موقعي است که وجود بکنفر شخص فیلسوف دانائی مثل جنابعالی در ایران از لوازم است. هر گاه ممکن باشد با ی نحو کان با ایران بیاید. دور نیست که وجود شریف اسباب خیر و اصلاح کلی برای این مملکت باشد. دیگر وسایل آنرا جنابعالی خود بهتر میدانید که اقرب وسیله برای آمدن چیست و اقدامات عالیه را از دست نگذارید. اینجانبهم بر حسب امر و اراده سنیه ملوکانه بعد از مراجعت از این سفر بتوقف قلیلی در اصفهان، احضار بحضور مبارک شده ام و بخواست خداوند در اوایل ربیع الاول حرکت کرده در اواسط آن ماه شرف اندوز آستان همیون خواهم شد. اگر تا آن زمان اقداماتی در آمدن از طرف جنابعالی بعمل آمد محتمل است که فواید کلی بامید خداوند برای این دولت و ملت از وجود شخصی چون جنابعالی حاصل گردد و نیز دوستانه خواهشمندم که اغلب اوقات از سلامتی حالات مسرت آیات اینجانب را مطلع و مسروور دارید. حالات اینجانب هم بحمد الله قرین صحت و سلامتی است. گاهی در طی مراسلات از سلامتی حالات شریف مسروور مدارید.

۱۹۸ فی هشتم شهر ذی قعده الحرام